

కళ్యాణం పట్టుకున్న మనిషి

“శ్రీ ప తి”

వేకువజాము

చీకటి దట్టంగా

చీకటిలో మరీ చీకటిగా పూరిళ్లవల్లె

మనసులోని అరల్లా సన్నని వీధులు

ఇసికనేల

రెండుమైళ్లదూరంలో సముద్రపుపొరూ

సన్నని వీధుల మధ్య మధ్య పాదులూ పందిళ్ళూ

తులసికోటలూ రచ్చబండలూ

పూరకేపడున్న బళ్లు

ఎక్కడో కోడికూత

మరెక్కడో కప్పంమోత

తఱి బరువూలేని చీకటి వర్షం కుండపోతగా.

రామం పోతున్నాడు రోజూమల్లె

ఒకరిద్దరు చూసారు

అలవాటుగా నిట్టూర్చారు

భార్య చనిపోయి ఆరైల లయింది

ఆ చనిపోయిన దినంనుంచి నిత్యం

ఆమె దహనక్రియలు జరిపిన ఆ చోటుకివెళ్లి

పిచ్చివాడిలా ఆచోట కూచుంటాడు

అది వాళ్లతోటలోనే

రాతిగుండె కరిగిన మంచు కన్నీళ్ల హేమంతం

పూరుస్మృతిలాగ దూరంగా ఉండి పోయింది

దేవతలువిహరించే ఉద్యానవనంలాంటి కొబ్బరితోటల్లో **రామం**

కన్నీటి చారలాంటి దారిలో నడక

ఇంకా విడని మూగిపూల ఉదయం

కాళ్ళకింద ఇసికమంచు

చలిగాలుల జల్లులు

మూలుగుతోన్న ఇసికని కుమ్ముతో **రామం అడుగులు**

ఆకాశాన్ని కప్పేసిన తోటలు

రంగుల నందుకోలేని వెలుగు

అశలు కాలిపోయిన చుక్కల చూపులు

ఇల్లాంటి మంచుపూలు పూసిన హేమంతంలోన

మనం తొలిసారి ఈ పల్లెటూరికి కనపడ్డప్పుడు

నువ్వు హిందూస్త్రీలా కుంకుమ పెట్టుకుని

మల్లెరంగు సంపంగి వన్నె అంచు చీరకట్టుకుని

కొత్తకాంతులు విత్తులు చల్లటానికి కనిపించినప్పుడు

మనిద్దరిని చూట్టానికి చేతిలోని పనులు మాని

ఆడా మగా వీధుల్లో ఆనందంతో, ఈర్ష్యతో

రతీ మన్నధులను చూట్టానికి నిలవడప్పుడు

కళారాధకులను చూసి ఖుజరహో శిల్పాలు

తన్మయతతో వచ్చేతరాలమీద పరిమళాలుచల్లనట్టుగా

నిన్నోరనుకుంటూ నడుస్తున్న నాకు దైవత్వం

అబ్బినట్టుండేది.

నడుస్తో రామం

చెట్లకన్నీట తడుస్తున్నాడు

గుండెల్లో మృత్యుశ్వాసనిశ్వాసల ఘోష

చలి.

చీకటి కౌగిట్లో రాత్రి

‘చుక్కల్లా మెరుస్తున్నాయి నీ కళ్లు’

‘వీ కళ్లకాంతిలో నా ఆనందం కురుస్తోంది’

మనం అలిసిన జట్కూబండి దిగి ఇంటిముందు

మంచున్నప్పుడు

ఎనభైయ్యేళ్ల జీవితాన్నిమోసి అలసిన చూపులతో

తాతయ్యచూసి

వేను చేసిన ఆగడపువనికి కినిసి నీలో తన మనుమడి

సౌభాగ్యం చూసి

సంఘం మతం పేరిట అరుస్తుందని తెలిసికూడా

స్వార్థపరుడయ్యాడు

అమ్మా అని నిన్ను పిలిచి నిమిరి సుఖంగా వెయ్యేళ్లు

జీవించమన్నాడు

చల్లని వాసనలు గుండెను తాకుతోన్నాయి.

చీకటి ఇరుకుతనం పోయింది

కళ్లు తెరచి చూస్తున్నాయి సరిహద్దులు

మనిషి నిద్రలో రుచిగొన్న విశాల విశ్వం
మేలుకుంటున్న మాపులతో రంగుల తోరణాలు
రామం ఒక్కడూ ఆ తోటల్లో నడుస్తా—

‘నిన్ను సుఖి అంటాను’
‘మీ ఇష్టం’
‘నిన్ను పారూ అంటాను’
‘ఊ’
‘కోటిపేర్లతో పిలుస్తా
ముత్యపుచిప్పలో చినుకులు పడ్డట్టు—

ఆకువచ్చని రంగుని ఆకాశంమీద పులిమేసిన తోటలు
అక్కడక్కడ—అక్కడక్కడ—అక్కడక్కడ—ఆలమందలు
గొట్టెలమందలు—మేకల మందలు—అక్కడ కుక్కలు
వక్కలు గొట్టెలను ఎత్తుకు పోకుండా కావలా కుక్కలు
మనిషిని అవిశ్వాసపు జీవిగా గొంతెత్తి అరిచే కుక్కలు

‘నేను నే ను నే .’
‘ఆమాట అనొద్దు ఫాతిమా’
‘ఇం క బ్ర త క’
‘అనొద్దు అనొద్దు అ నొ . ద్దు’
కన్నీళ్లు ఆమె మీద
కన్నీళ్లు కూడా లేని ఆమె కళ్లు
ప్రమిదలో నూనె ఇంకిపోయిన వెలుగుతున్న దీపిలు.

ముల్లు గుచ్చుకుంది పాదానికి
శరీరంలోని పంచేంద్రియాల బంధంలో
ఒక సున్నితమైన ముడి వీడిపోయిన నొప్పి
నొప్పి గుండెల్లో గుచ్చుకుంది
ముల్లు పాదంనించి లాగి
వ్రక్కతి మనిషిని శిషింపగల శక్తికి కంపించి
జీవుల్లో మనిషి పరమ అల్పుడని విలపించి
లోకంమీద నిరాశ నిప్పులు కురిపించి
తన వ్యక్తిత్వపు సౌందర్యంమీద గోరికట్టి
వడ్డుస్తున్నాడు నాగలి చాళ్ళమీద నలిగిన
చీమ నడక వంపుల దారిలో రామం.

‘ఎందుకేడుస్తున్నావ్?’
‘నే ను బ్ర త క’
‘అనొద్దు అనొద్దు ఆమాటనొద్దు’
కన్నీట తడిసిన పెదాలు

ఇప్పుడు నేను నువ్వులేని కాలాన్ని బానిసలాగ మోసుకుంటూ
వీ జ్ఞాపకాల నిప్పులమీద కదలకుండా ఒక్కణ్ణా నిలబడి

గతానుభవాల కొరడా విసుర్లు చళ్లు చళ్లున మనసుకుతగిల్తోంటే
ఎవరైవత్సో ద్వేషించుకుంటూ ఏమిటేమిటో తిట్టు కుంటూనేను.

నువ్వు వెట్టిన అన్నం తింటున్న తాతయ్యనుచూస్తే
నాకు ప్రపంచాన్ని మొక్కలన్నంత ఆనందం
జామిచెట్టుమీది చిలకలు అన్నాడు తాతయ్య
ఇద్దరం ఒకేపల్లెలో తింటున్న దృశ్యం చూసి.

మృత్యువు విరుపులాగ బున్ మన్న ధ్వని
పడగెత్తి ఎదురునిల్చి పాము
కటువుగా నిల్చొన్న పాము
పాముల నరనయ్యగారూ

ప్రార్థన . భక్తి . నిస్సహాయత
కంచన ... పీరికితనం భయం ..
రామం ఆంజలి ఘటించాడు
పడగమీద వొలికింది సేనరంత కొత్తకాంతి
శాంతించింది కత్తెత్తిన హిమనగం
తిరిగిపోయింది దయతలచిన సామాట్టులాగ.
పాము.

కాటేసింది కాదే!
ఫాతిమా దగ్గరికి పోయేవాడివి!

కాలం కొత్త చీరలో
గావమాధురీఝురిలో పిట్టలు.

ఇంత చిన్నపాము
భయం భయం
భగవంతుడు భగవంతుడు
భుజంగ భూషణుడు
స్పృశ్చిని తలకిందు చెయ్యగల మనిషివి
పాము బునకొట్టి—
ముల్లు గాయపరచి—
మనిషి సుపు అల్పాడవు
గర్గించకు
పాము విషం మృత్యువు
మనిషి
నొప్పి భరించలేని పురుగువి సువ్వు

అబ్బా!

భయం
వణుకు
పాము

పాము
పాము
కల్లెదుట

రామం నడుస్తున్నాడు తనదారిలో—తట్టుకుని—
కొండ చిలువ అతడి మనసుని చుట్టుకుంది.
మనిషి ముప్పు మురికివి
అమీవా ఏకకణ జీవీవి.

జానాను
జానానాను
జాను పాము
కాలానికి కోరలు
ముళ్ళకోరల్లో విషం.

‘ఆయనకి నేనే దిక్కు అక్కడికి పోదాం’
‘మరి మీ ఉద్యోగమో?’
‘వొద్దు. తోటలున్నాయి వ్యవసాయం చేసుకోవచ్చు’
‘తాతగారేమనరా?’
అనరని తలూపితే
‘తురకది అనరా?’
‘అనరు’
‘మరి ఆ పల్లెటూరు జనం అనరా?’
‘అలా జడిసి ఎంతకాలం?’

అక్కడికి చేరిపోయాడు
అది స్వర్గం
మట్టిలో కలిసిపోయిన ఫాతిమా
అక్కడే అక్కడే
మట్టిలా కనబడుతోన్న ఫాతిమా
అక్కడే అక్కడే—
చీకటి కమ్మేసింది వెలుతురు సోయగాన్ని
అక్కడే అక్కడే
ఆరుమాసాలు కాలం కురిసిన కన్నీరు
అక్కడే అక్కడే
అక్కడి ఆ బూడిద
మిగల్గేదు మిగల్గేదు
ఆనాటి ఆ జ్వాలా సృత్యం
మిగల్గేదు మిగల్గేదు
తామరాకుమీది నీటిబొట్టులా వ్రేకృతి
అక్కడున్న గాలిని కావలించుకుని
రామం

అక్కడున్న మట్టిని ముద్దిడుకుని
రామం
ఏడుపు
ఉన్న ఒక్క వరాన్ని దొంగిలించి శపించావా ప్రభూ?
అదినే తల్లి కర్మని శపించింది
కన్నీటి నైవేద్యం ప్రేయూరాలికి
రోజూలాగే ఆరు వెలలనించి

పక్కనే ఆలమంద
ఇంకా చలి
ఇంకా నిద్ర
ఆలమంద
తోకలతో దోమలని తోలుకొంటో ఆవులు

తల్లికి దూరంగా రాటకి దూడ
ఏడుస్తో
దూడ అంబా అంబా
ఆవు అంబా అంబా
ఆకలితో
రాట చుట్టూ పెనుగులాడుతో దూడ

నా సర్వస్వం నువ్వు
నా కళ్లరుచులు నీ దేహంలో
ఆకాశపు జైన్వత్వం నీ కళ్లల్లో
నీ కురుల్లో కొత్త పరిమళాలు
జీవితమ్మిది ఆశ నీ కెమ్మోవిలో
కృష్ణవేణుగానం నీ ప్రత్యక్షం
నా పంచ ప్రాణాలు నువ్వు

ఎందుకు పుట్టుక
ఇంకో జన్మం
ఎందుకు పుట్టుక

తల్లి చనిపోయిందని—తండ్రి
లేరు లేరు
త్యాగమూర్తులకు ఈ పిరికి ఎలా జన్మించాడు?
భక్తుడూ భగవంతుడూ లాగ అమ్మా నాన్నా
అమ్మని సముద్రుడు దొంగిలించాడు
గ్రహణం రోజున
సోమకుడికోసం వెతుకుతున్నాడు నాన్న
సముద్రాన్ని మత్స్యవతారమెత్తి
అమ్మ అరుస్తోనేవుంది.

వాన్న పిలుస్తోనే వున్నాడు
వీరధి హోరు వినిపిస్తూనేవుంది.
ముకుళిత హస్తాలతో తన ప్రేయసిముందు రామం
మట్టిలో కలిసిన
తన హృదయేశ్వరిని దోసిట్లో వట్టుకుని రామం
గీతాంజలి వినిపించాలనుకున్నాను
నన్ను పిలచిన సరిగమస్వరాళి వినిపించాలనుకున్నాను.
అందాలు చూపిన అనంతాలు చూపాలనుకున్నాను
కాని—

2

'బాబూ'
పాపన్న పిలిచాడు
వదేళ్లవాడు
వశులకాపరి
చేతిలో తన ఎత్తు కర్ర
ఆ కర్ర అతడి ఆయుధం
ఆ కర్ర అతడి వాహనం

వల్లగా రూపు
తలుపు చెక్కలాగ బలంగా
వశుల కావరి పాపన్న
ఆవులను మేతకి తోలాలి
వేళయింది
వచ్చాడు వుట్టిలో పాలముంత వట్టుకుని
దూడని పాల కిడవాలి
పాలు తియ్యాలి
రామం లేచి
ఆవు దగ్గరికి
పాలు పితకేందుకు
ఆవు కొత్తగా యీనింది
ఆవు దగ్గర రామం
ఆవు కొమ్ములు విసిరింది
కాలం శూలం గుచ్చుకుంది.
అబ్బా!
అని నొప్పితో, బాధతో
'అయ్యయ్యో' అని బాధపడుతూ పాపన్న

GRAMS

PHONE 782

శ్రీ కనకదుర్గా ఐరన్ & హార్డువేర్ స్టోర్సు

బీ సెంటు రోడ్డు, గవర్నరుపేట, విజయవాడ-2.

Stockists for

GOODLASS NEROLAC PAINTS (PVT) LTD, BOMBAY.

: మావద్ద :

- * నెరోలాక్ సెంట్రాల్ ఎనామిల్ పెయింట్సు
- * నెరోలాక్ ప్లాస్టిక్ ఎమల్షన్ పెయింట్సు
- * సోల్జర్ (బాండ్) డిస్సెంపర్సు
- * గుడ్లాస్ వైట్ జింక్ సిస్ట్
- * B S F, S A E బోల్స్ అండ్ నట్సు వగైరా
- * బాడి బిల్డింగ్ బోల్ట్స్ & నట్సు
- * బిల్డింగ్ హార్డువేర్ ఫిట్టింగ్సు
- * స్ట్రెయి ఉడ్, హార్డువోర్స్
- * కార్పెంటరీ టూల్స్

సరుకులు సరసమైన ధరలకు లభించును

వాప్సి ..
వడుంమీద పొడిచింది ఆవు
బాధ వాప్సి
వణుకు వణుకు
తూటపోయాడు లేచాడు.

పాము పాము
ముళ్లు ముళ్లు
పాము పడగ
ఆవు కొమ్ములు
కొమ్ములు ముళ్లు
బాధ బాధ
మనిషీ హీనుడివి
ఔనాను

'పాప్స్'

పావన్న గొంతు కొరడా.
ఆవు జడిసింది
వెనక్కి తప్పుకుంది
శాసించగల శక్తి పావన్నకుంది.
వదేళ్ల పావన్న

'పితకండి బాబూ నీ నిక్కడుండాను'

పావన్న ఆజ్ఞ
పావన్న అభయం
వణుకుతూ కూచుని
భయంతో పాలు పీతుకుతూ
పాలముంతలో తెల్లని పాలధారలు
చుంయ్ చుంయ్ ధ్వని

'తెల్లడానిమ్మ గింజల్లా నీ వలవరస'
'ఈ ప్రపంచంలో ఇంకో అందం కనబడదా మీకు?'
తలదించుకుంది పొగడ్తల బరువుతో
అందుకే భక్తుడంటే భగవంతుడికి ప్రేమ.

జాయ్ జాయ్
ముంతలో పాలు
పాలతో నిండుతో ముంత
పాలు పీతుకుతో రాపం
గుక్కెడుపాలు తాగిన దూడ దూరంగా రాటకి
కను నన్నల్లో ఆవునివుంచి నిలబడ్డ పావన్న
ఆవుపాలు చేపేసరికి దూడని లాగేసేడు దూరానికి

గుక్కెడు పాలు తాగేసరికి నన్ను లాగేసేవు దూరం
మూగి మనసు మూలుగు
ఆమె అన్నయ్యలు ఒకరు లక్ష్మీలో. ఒకరు విదేశాంగ
మంత్రిత్యశాఖలో చిన్నవాడు ఐ.ఎ.ఎస్. పరీక్షకోసం.
ఆమె తల్లి సంస్కారవతి నాకు గర్వంగావుంది—
,మతాంతర్ధివాహం చేసుకుంటున్నందుకు. ఆందరికీ
ఉత్తరాలు రాస్తున్నాను
, మీరు తప్పకుండా రావాలి—మీ—

ఆవు తన్నేసింది చూసి చూసి
పాలముంత వడిపోయింది నేల
అనురాగం మట్టిపాలయింది.

హాంకరించాడు పావన్న
క్రలో ఒక పోటు పొడిచాడు ఎముకల్లో
వాడిక్కోవ మొచ్చింది
అన్ని పాలు వృధా అయ్యాయి
ఆ పాలు వాడి ఆకలిని తీర్చేవి
'ఆ పాలు బాబుగారి టీకీ పెరుక్కీ సరిపోయేవి.
'ఆ పాలు తాతగారికి రాత్రివూట అవసరం.

చేదు చేదు
బతుకుచేదు
కాంతిలేదు
చీకటిల్లు
పాము వెషం
మనిషి పురుగు
మనిషీ పురుగువి
సిగ్గు నీ బతుకు
సిగ్గు నీ శక్తికి
చూడు చుక్కలు
కోటి లోకాలు
సుప్ర్య ఆణువ్వి
అవునా కాదా
కాదా ఆవునా?
వణుకు వణుకు
చీ చీ బతుకు
ఎడారులు కోటి కోటి
ఇసుక తుఫానులు
ఉత్తరధ్రువం
దక్షిణ ధ్రువం
మంచుటండ్రాలు

బతుకు ఆశలా వుంది
చలికాలపు ఎండ వెచ్చదనం
పిరికితనంతో వెళ్తురు నీరయిపోయింది
రామం ఆ వెలుగు నీడల నందుల్లో కూలబడ్డాడు.

వశయం వస్తే
అగ్నివర్షతం బద్ధలయితే
హిరోషిమా నాగసాకిల్లాగ లోకం కాలిపోతే
వది అక్షల ఏళ్ల క్రితంలేని యీ మనిషి మృగం
చలి చీమల చేత చిక్కిన వర్షం
క్రిస్టియానిటీ ఇస్లామ్ బుద్ధీజం
హిందూ ఇజం
వాట్ దే ఎయిమెట్
డార్విన్ కథలేమిటి
ఫ్రాయిడ్ బోధనేమిటి
అసలు ఈ గాంధీ ఎవరు
కాని గాంధీ
డార్విన్
ఫ్రాయిడ్
లేరు లేరు
ఉండ రుండరు.

క్రీస్తు ఉండలేదు
బుద్ధుడుండలేదు
సాతిమా ఉండలేదు.
బ్రతుకుమాయ
జగం మాయ
శ్రీకంకరుడు
మాయ మాయ
వునరసి జననం
వునరసి మరణం
భజగోవిందం
అర్థం లేని చండం
సామాన్య శబ్దం
అర్థం అనర్థం
స్వీయ కల్పితం

సాతిమాలేదు
చేపల్లా ఆడుకునే ఆమె కళ్ళులేవు
ఆమెగొంతు పీజలేదు
లేదు లేదు ప్రపంచం
కల్పేం చెయ్యిజారించి

కాలం గుర్రం మయింది.
వర్షం సామ్రాట్టయింది.
ఆపు పొడిచింది తన్నింది
సాలు మట్టి సాలయ్యాయి
అరణ్యరోదన బ్రతుకు
లేరు లేరు అమ్మా నాన్నా.

లేదు లేదు
వెలుగులేదు
కాదు కాదు
బతుకు సుఖంకాదు

మోసగిస్తుంది చూపు
ఈ చూపు ఎక్కడిది
కాంతి కరుణించినది
కళ్ళు చదువుతున్న భాష
కళ్ళు మూసుకుంటే
రంగూ రుచి వాసనాలేని వధువు ప్రకృతి.

తురకదాన్ని తెచ్చాడా
యీనడంపు
ఈర్ష్య
ఎద్దుమాంసం తింటావురా?
పాళన
హింస.

సాలు ఇసికలో ఇంకిపోయి ఏర్పడిన మచ్చ
సాలముంత అట్లాగే ఒరిగివుంది,
పావన్న ఆవును తిట్టి కొట్టి
దూడని విడిచాడు
అన్నిసాలు పోయినందుకు వాడికి బాధగావుంది
బాబుగారిమీద కూడా కోపంగావుంది
జాగ్రత్త మీన వట్టుకోవాలా లేదా అని.
దూడ సాలు తాగుతోంది
తన బిడ్డకోసం దాచుకున్న ఆవు స్వార్థం

పిరమిడ్లు కట్టేసారు నీమీద
అ పూల తోటనిండా గోరీలు
మరగలు కక్కుతో మృత్యువు
ఏముందని ఉండను ఇక్కడ
ఎవరికోసం తన పిరికి బతుకు

నీకు తెలుగు రాకుండావుంటే బావుండేది. లేక నేను కాకినాడ
ఉద్యోగానికి రాకపోవలసింది. మీ నాన్నగారు మా ఆఫీసర్ కాకుండా

పోవల్సింది ఆయన నన్ను ఇంటికి తీసుకుపోయి కష్టపెట్టి పని చేయించకుండా ఉండాలింది నువ్వు నన్ను నాన్నగారు లేరని ఆ ఆదివారం చెప్పినప్పుడు ఉండండి కాఫీ తీసుకోండి అని ఆపక పోవాలింది మతాల గురించి కులాల గురించి మన మధ్య సంభాషణలు రాకుండా ఉండాలింది ఆ సందర్భంలోనన్నా కనీసం మనిద్దరికి ఒకే అభిప్రాయం లేకుండా పోవాలింది రోజూ నీతో మాటాడ్డానికి నేను తాపత్రయపడకుండా ఆవుకోవాలింది మీ గురించేమాస్తూ వ్వానని ఆనక పోవాలింది మీరు ఏమిటో మన చేతుల్లో లేని శక్తులు కూడదీసాయి ఇంత అమృతం కుడిపాయి ఆ రుచిలో ఆ వెలుగులో ఒక్కసారి చేదు యీ చీకటి

నా సర్వస్వం నిన్ను ధ్యానించింది.

'పల్లెటూళ్లు అందంగా ఉంటాయికదూ ? పొలాలగట్లు, సరస్సులు, చెట్లు, ప్రసాంతమైన ప్రకృతి, ఆలకావర్ణ పిల్లంగ్రోవి పాటలు'

తోటలు
చల్లని గాలులు
తీయని కలలు
స్మృతులు

—

'ఇంకో కొడుక్కూడా'

'అమ్మా అన్న పిలుపు మంత్రం కదూ?'

'పిల్లలు వాళ్ల వరుగులు చిన్నారి బుల్లి చేతులు అమాయికమైన కళ్లు లోకాన్ని పూజించటానికి వచ్చిన భక్తులు విశ్వాన్ని ఆరాధించటానికి వచ్చిన (వేమికులు'

బిడ్డల ఈశ్వర ఛాయలను వెలికే కళ్లు గుండెల్లో మూగి ప్రార్థన అమ్మా, నాన్నా అన్న పిలుపు ప్రతిధ్వని తీరని కోరిక

ఎండ వెచ్చగా

తోటలు ఆకుపచ్చగా

నేలమీద నాగేటి చాళ్లమీద వెలుగునీడల అద్దకం

పాపన్న పాట పాడుతున్నాడు హుషార్ గా

ఈశ్వర అల్లా తేరే నావ్

నబ్ కో నన్నతి దే భగవాన్

పాట మనసు పంచుతోంది

మంచి పెంచుతోంది

నువ్వు నేర్పిన పాటే వాడు పాడుతున్నాడు సాతినా

ఊర్తిగవ్య CYCLES

పోష, బాక్సు నెం 118

ఫాన్ నెం 642

మా అభిమానులకు, ఖాతాదారులకు మిత్రులకు

మా శుభాకాంక్షలు

శ్రీ రాధాకృష్ణ సైకిల్ షాప్

స్థాపితము: 1930

విజయవాడ - 1.

హోల్ సేల్ అండ్ రిటైల్ సైకిల్స్, స్పెరు పార్ట్సు డీలర్స్

'కాకినాడ వెళ్లిరావాలి అమ్మనీ, నాన్నగారిని చూడాలి.
ఒకటే కలలు వారం దినాలనుంచి.'

'వెళ్తాంటే'
వెళ్లనేలేకపోయావు

మీ అమ్మ తిట్టుంది

చిల్లంగిపెట్టి చంపించే సారని ఇంకా తిట్టోనో వుంటుంది
మీ తమ్ము నీనిరీక్షన దేహాన్ని చూసి విలవిల్లాడి ఏడ్చాడు నేను
తినేసాను నిన్ను

పాపన్న తన పనులు చేసుకుంటున్నాడు
వందిరిలో కట్టేడు దూడని
ఆవులని విప్పుతున్నాడు
పాపన్న ఆవులని మేతకి తోలుతున్నాడు
తోటలో అక్కడా అక్కడావున్న పచ్చిక అందుకుంటూ
నడుస్తున్నాయి ఆవులు

3

దబ్ దబ్ దబ్ — దబ్ దబ్

ఇసికమీద పాపన్న క్ర్రతో గట్టిగా కొట్టిన చప్పుడు
ఆవులు బెదిరాయి
రామం ఆ చప్పుడువేపు చూసాడు
పాపన్న తన ఆయుధంతో
కణ్ణాశమంలోని భరతుని లాగ

పదేళ్ళు నిండని పాపన్న
మనిషి జీవితం వ్యర్థం బూడిద అని
రామంని భయపెట్టిన పాముని
చిన్నక్ర్రతో
పదేళ్ళు నిండని పాపన్న
అబ్బో! మనిషి!
జేజేలు

వతాకాన్నందుకు ముందుకురుకుతోన్న నిష్టవ విజేతలు!

పాపన్న కొత్తగా కనబడుతున్నాడు
డజనుమంది పిల్లలున్న తండ్రికి పదో బిడ్డడు
ఇంట్లో తిండిలేక కంబారి అయ్యాడు

ఆ వయసు పిల్లలని నేవకులుగా తీసుకోకూడదని లేబర్ నిక్కుందిట
పదేళ్ళకుర్రవాడిని, బానిసనిచేసి, వాడికి విద్యాబుద్ధులకు అవకాశం
లేకుండా చేయటం నేరం

మరి సలఘాన్ని లేవనెత్తాలనుకున్న
తనకీ ఫాతిమాకీ ఇన్నాళ్ళూ

పాపన్న నంగతి పట్టలేదెందుకో
ఎప్పుడూ వర్ణభేదాలు
మత భేదాలు లేకుండా చేసే పథకాలమీదికే
మనసు మళ్ళింది
కాని పాపన్నని అర్థ బానిసనిచేసి—

పాపన్నకి పాత నిక్కరు తలకి తువ్వాలూ తప్పించి నిండాగుడ్డల్లేవు.
జాట్టుకి నూనెవుండదు పాదాలకి ఏమీవుండవు మూడుపూటలు
తిండి ముప్పుయి రూపాయిలజీతం సాలుకి ఆవులు మేపుకురావాలి
పగలంతా రోజుకు వన్నెండు గంటలు పని చేయాలి వాడు

కురుక్షేత్రంలో
ప్రథమ దివసం
అస్త్ర సన్యాసం చేసిన అర్జునుడు
పిరికి పిరికి రామం
విరాట్ రూపం చూపిన శ్రీకృష్ణుడు
పదేళ్ళ పాపన్న
గీత బోధ

యదార్థంగా ఈ యాత్మ దేనిని చంపుటలేదు
దేనిచేతనూ చంపబడుటలేదు

చంపేదీ చంపబడేదీ నువ్వుకాదు
ఎవరు ఎవరు
ఎందుకెందుకు
చెప్పు చెప్పు?

పాము తాడయింది
పాపన్న ఆ తాడుని వేలాడ దీసాడు క్ర్రమీద
లేచి నుంచున్నాడు రామం
లేచి
వెళుతో రామం
పాపన్నా అని పిలుపు
సాలికోళ్ళ వాడొకడు
పదేళ్ళ రెండోవాడు
'పాపన్నా' రామం పిలుపు
ఎత్తుకున్నాడు పాపన్నని
ముద్దాడాడు బ్రతుకుని ప్రేమించి
వితగావుంది పాపన్నకి

వాన్నా అంటావా?
అమ్మా అని ఫాతిమాని పిలుస్తావా

మా అమ్మ చాల మంచిది మా నాన్న చాల మంచివారు
అనుకుంటావా
ఆత్మలో మూగిగా కోరికలు

మనసులో
మా అమ్మా, మా నాన్నా చనిపోయారని
చెప్పుకుంటావా?
మా చరిత్రను లోకానికి మిగులుస్తావా?

'నిన్ను పెంచుకుంటా' అన్నాడు రామం
'దించండి మొదలు (ఆవులు) ఎలిపోతున్నాయి'
'పద నేనూ వస్తా'

రామం కి సాతిమా మిగిలినట్టయింది.
తను చరిత్ర వ్రవంచానికి మిగిలినట్టయింది.
పెరియేటి నాడి కదిలినట్టయింది
పిరికితనం పాముని ఆడడేగ తన్నుకుపోయినట్టయింది.

ఇప్పుడే వినిపించిన ఆ గొంతువరిది?
తనదికాదు
ఈ పృథ్వయం ఎవరిది
తనదికాదు
ఈ సుధారసం ఎవరు చించారు?
కోట్ల కోట్ల పేర్ల తన ఆత్మ

ఇద్దరూ—
పదేళ్లవాడూ, పాతికేళ్లవాడూ—
ఆవులవెంట
ఆవుల నడకలో రేగుతున్న దుమ్ములో
వడుస్తున్నారు.

ఉ గా ది భు భా కా ం డ లు
మనోవికాసానికి వేలిసోపానాలి విజ్ఞాన చంద్రికలు

మా నూ త న వ్ర చు రణ లు

నవలలు, నాటికలు :	రు పై	విజ్ఞానంకోసం :	రు పై
వైకుంఠంలో కల్లోలం (గొల్లపూడి నారాయణ)	సాదావ్రతి 3-00	ఉరుములు—మెరుపులు	క యన్ రెడ్డి 1-00
	మేలువ్రతి 4-00	మన ఆహారం	" 1-50
ఎదురుదెబ్బ తెన్ని తగిలినా	ఎ కె క్రావిన్ 2-50	వస్త్రాల కథ	" 2-00
	మేలువ్రతి 3-50	వచ్చాయి మంచి రోజులు	అను రెంటాల 3-00
రాజరికాలు—పేదరికాలు	ఎ ఎన్ రంగస్వామి 2-50		మేలువ్రతి 4-00
	మేలువ్రతి 3-50	నవభారత విద్యా పునర్నిర్మాణం	జకీర్ హుస్సేన్ 2-25
పదవులు—పెదవులు	చిల్లర భావనారాయణ 2-00	ఖడ్గ స్పృశి	శ్రీశ్రీ 2-50
శ్రీరంగసీతులు (నాటకం)	పద్మమూడి సీతారామారావు 2-00		మేలువ్రతి 3-50
పంతులమ్మ (నాటిక)	కొడలి గోపాలరావు 0-75	శ్రీశ్రీ, గురజాడల వెలుగుజాడలు, ప్రభుత్వ బహుమతులందిన	
రక్త చందనం (నాటిక)	కొడలి గోపాలరావు 0-75	నటరాజు నర్తనబాల, రజని వాగ్గేయకారచరిత్ర, తిరుమల	
		రామచంద్ర నుడి-నానుడులు, ప్రశస్తిమైన బాలసాహిత్యం,	
		యినన్నీ—యింకెన్నో తెలుగు పుస్తకాలకు	

విశాలాంధ్ర ప్రచురణాలయం, ఏలూరు రోడ్ పెంటర్, విజయవాడ-2.

విశాలాంధ్ర బుక్ హౌస్, సుల్తాన్ బజార్, హైదరాబాద్.